

kan paalægges i vore Dage, uden at man sætter et stort Politi i Bevægelse, er, at vi unægtelig i offentlig Moral og særlig i Skattemoral ere gaaede mægtigt frem fra for 100 Aar siden. Den Gang var det en almindelig og god Skik, at man snød Staten for Skat, nu er det efterhaanden gaaet op for Bevidstheden, at det er for det første en daarlig Forretning for vedkommende, og at det dernæst ingenlunde er hæderligt. Derfor kan man bygge en Skat som denne paa den Forudsætning, at de 99,9 pCt. ville være ærlige. De ville sætte det Frimærke paa Flasken, som Staten kræver. Men vi kunne ogsaa bygge paa den Forudsætning, at den ene af Tusind, som vil forsøge at besvige, er der Midler nok i Loven til at ramme, og der er ingen Grund til at have Medlidenhed med ham.

Wilmann: Jeg kan indskrænke mig til en kort Bemærkning i mit Tilsvaret til den højtærede Minister. Ministeren gjorde sig sikkert skyldig i en Fejltagelse, da han udtalte sig om Socialdemokraternes Stilling til Værditolden. Vor Stilling til Spørgsmaalet om Værditold har altid været saaledes, at den højtærede Minister ikke havde Ret til at sige, at vi i Princippet vare Tilhængere af den, men naar den skulde udføres i Praksis, vilde vi ikke være med. Vi have sikkert under Behandlingen af Toldloven vist, at vi godt vilde tage Konkvenserne af vort Standpunkt.

Saa sagde den højtærede Minister — som jo i øvrigt ikke havde stort at indvende imod, hvad jeg havde fremsat —, at det var bedre, om Socialdemokraterne vilde støtte Ministeren i Bestræbelserne for at faa gennemført Arveafgiften, der jo var en Skat efter stigende Skala paa Formuen, end at fremsætte dette Forslag til en Dagsorden. Jeg vil hertil sige, at jeg kan ikke se andet og bedre, end at Socialdemokraterne i det paagældende Udvalg have ydet den højtærede Minister al den Støtte, han overhovedet kunde vente at faa til et Forslag som det om Arveafgiften, at vi have støttet den højtærede Minister saaledes paa dette Spørgsmaal, at selv hans egne Meningsfæller ikke have kunnet støtte ham bedre. Jeg vil slutte med at udtale Ønsket om, at den højtærede Minister altid maa kunne forelægge Lovforslag, som vi kunne være lige saa glade for at støtte, som Tilfældet har været med dette Forslag om Arveafgiften. Jeg tror, at det blandt andet vilde være heldigt baade for Ministeren og for Reformpartiet, om Stil-

lingen stadig blev den, at han kunde forelægge saadanne Forslag.

Bluhme: Jeg vil til den højtærede Minister bemærke, at jeg sagde ikke, at det var bedre at lægge Forbrugsskat paa almindelige Varer end paa Vin, men jeg sagde, at naar man gaar hen og hæver Forbrugsskatten paa de almindelige Varer for at lægge den paa denne særlige Vare under Paaskud af, at det er en Luksus-skat, saa var jeg imod det, og saa vilde jeg hellere beholde en let Finanstold paa alle Varer uden at forhøje den her. Jeg tror, at det har stor Betydning for Befolkningen, at den har let Adgang til den Slags Ting, der ere udover det almindelige. Jeg tror, at det er en Grund til, at vort Folk er mere sobert end andre Folk, at man har lettere og billigere Adgang til de gode Varer, saa man ikke behøver at nøjes med de slette Varer, som man ligger og fylder sig med i andre Lande. I Forbindelse med Oplysningen hæver en lettere Adgang til Luksusartikler Befolkningen, medens alle Baand og Politiforanstaltninger trykke Befolkningen aandeligt og socialt.

Den højtærede Minister mente, at hvad der her blev foreslaaet i Lovforslaget, ikke var andet, end hvad man gjorde med Margarineloven, men dertil vil jeg sige, at for mit Vedkommende bliver det akkurat det samme, eftersom jeg ogsaa var en bestemt Modstander af hele denne Fremgangsmaade ved Margarineloven. Jeg tror ikke, den har gavnet vort Land for en eneste Øre, og jeg tror, at den har skadet vort Landbrug paa mange Maader. Med Hensyn til Beskyttelsen er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at naar man forhøjer Tolden paa disse Varer, bliver det en Beskyttelse for den indenlandske Fabrikation af falske Vine. Derfor kunde det heller aldrig falde mig ind, som andre have gjort, at forlange en højere Beskyttelse. Nej, lad det blive, som det er, og lad os tage Midlerne ad andre Veje.

H. Rasmussen: Der blev ved den foreliggende Skattereforms første Behandling fra et æret Medlem, der vistnok ofte betragtes som Afholdsfolkernes Talsmand her i Tinget, hævdet, at Afholdsbevægelsens Tilhængere stillede sig ligegyldige til Spørgsmaalet om Forhøjelse eller Nedsættelse af Spiritusskatten. Jeg tillader mig at hævde, at denne Udtalelse ikke falder sammen med de virkelige Forhold. For-